

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7266

гр. София, 01.10.2019 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в закрито заседание на 01.10.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

като разгледа дело номер **7029** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба вх.№ 70119401/28.05.19г на **F. I. S., US**, с проц.представител адв. **М. Х.** против Решение от 14.05.19г на държавен експерт в ПВ за регистрация на комбинирана търг. марка № 105390 за стоки и/или услуги клас 38 и 42, по заявка вх.№ 134049/23.09.14г на [фирма]-С., със срок на действие 23.09.14г /на л.10 е приложено Свидетелството за регистрация/.

В жалбата се твърди, че **F. I.** има правен интерес да обжалва решението за регистрация и то подлежи на обжалване, въпреки че не е сред посочените в чл. 50 от ЗМГО. Позовава се на Определение № 1293/30.01.19г на ВАС/л.24/, както и на чл. 120 от КРБ.Подробни аргументи за допустимост на жалбата са развити в становище от 08.08.19г.

Заинтересованата страна [фирма]-С. изразява становище за недопустимост на жалбата, с развити доводи в отговори от 16.07.19г и 26.09.19г./последното докладвано на 01.10.19г на съдията/.

С Определение № 4771/25.06.19г /преди възраженията за недопустимост на жалбата/, Съдът е насрочил открито заседание, като погрешно е конституирал като ответник Председателя на ПВ. Като ответник следва да е конституиран държавен експерт от ПВ, издал обжалваното решение по чл. 38ж ал.1 вр. чл. 38е ал.2 от ЗМГО.

Съдът по допустимостта на жалбата намира следното:

Обжалваното решение за регистрация на марката е такова по чл. 38е ал.2 от ЗМГО, респ. чл. 25в от Наредбата за оформяне, подаване и експертиза на заявки за регистрация на марки и географски означения. То се взема от държавен експерт, в условията на обвързана компетентност, ако са налице кумулативно две предпоставки – 1/ да е решен по окончателен начин въпросът с опозиция / ако има такава- да е отхвърлена с влязло в сила решение, ако няма-да е изтекъл срока за подаването ѝ / и 2/ платени в сроковете по чл. 38е ал.1 от ЗМГО такси за регистрация, публикация и издаване на свидетелство. Решението за регистрацията е положителен адм.акт, който

поражда права за заявителя/т.е. той няма правен интерес да го обжалва/. Въпросът е дали решението засяга нечий чужди права/в случая на жалбоподателя/ и ако това е така, дали решението подлежи на обжалване. Видно от нормата на чл. 38е ал.2 от ЗМГО, както и на чл. 50 ал.1 от ЗМГО, решението за регистрация не подлежи на обжалване. Съгл. чл. 50 ал.1 от ЗМГО, подлежат на съд.контрол решенията на председателя на ПВ по чл. 45 ал.1 и по чл. 46 от ЗМГО. Относим в случая е чл. 45 от ЗМГО, а не чл. 46 от ЗМГО/касае други производства/. Съгл. чл. 50 ал.1 от ЗМГО следователно, подлежи на обжалване решение само по чл. 45 ал.1 от ЗМГО/тъй като то е окончателно за адм. производство и е негативно за заявителя/ , но не и решение по чл. 45 ал.2 от ЗМГО/то не е окончателно за адм. производство, което все още остава висящо/. Точно това е мотивирано в Определение № 1293/19г на ВАС- че решение № 119/18г на Председателя на ПВ е такова по чл. 45 ал.2 от ЗМГО, адм. производство все още е висящо, то не е краен за производството акт, поради което не подлежи на самостоятелно обжалване. ВАС, а преди него и АССГ, не е изследвал въпроса дали жалбоподателят ще има правен интерес да обжалва крайния акт в адм. производство по заявката и дали този краен акт според съдържанието си изобщо ще подлежи на обжалване. Съдилищата единствено са приели, че решението по чл. 45 ал.2 от ЗМГО /с № 119/18г/ не подлежи на самостоятелно съд.обжалване, тъй като не е краен за адм. производство акт. Настоящият състав намира, че нормата на чл. 50 от спец. закон ЗМГО по лимитативен и императивен начин регламентира подлежащите на съд.контрол /по реда на АПК, пред адм. съд/ решения на Председателя на ПВ. Съгл. чл. 50 ал.1 от ЗМГО, пред АССГ се обжалва само решение по чл. 45 ал.1 от ЗМГО/с което се слага край на адм. производство по заявката, но е негативно за заявителя/. Процесното решение по чл. 38е ал.2 от ЗМГО е на дър.експерт от ПВ, то е окончателно за адм. производство, но е положително за заявителя/затова не подлежи на обжалване/. Зад. предпоставка за издаването му в случая е било наличието на влязло в сила Решение № 119/18г на Председателя на ПВ по чл. 45 ал.2 от ЗМГО за отхвърляне на опозицията като неоснователна. Това решение е влязло в сила още при издаването му, поради неговата необжалваемост /в този см. и мотивите на ВАС/, като с него е отменено решението на отдела по опозиции за уважаване на опозицията и заявката е върната за регистрация/т.е. по окончателен начин с това решение № 119/18г Председателят на ПВ е решил въпроса с неоснователността на опозицията на настоящия жалбоподател/. Съдът намира, че законодателно не е предвидена в ЗМГО възможност за съд. контрол на това произнасяне на Председателя на ПВ, т.е. въпросът за неоснователността на опозицията се решава окончателно и еднолично от Председателя на ПВ, без да е предвиден последващ съд. контрол. До съд.контрол би се стигнало в случая, само ако имаше Решение по чл.45 ал.1 от ЗМГО на Председателя на ПВ за потвърждаване на решение на отдела по опозиции за отказ за регистрация /поради основателност на опозиция/. Следователно в резюме, съд. контрол има предвиден при приета в адм. производство основателност на опозицията, но не и при приета неоснователност на опозицията. ЗМГО не предвижда обжалване на проц. решение за регистрация на марката/от никого/.В подкрепа на горното е и респореденото в чл. 38е ал.2 от ЗМГО вписване на марката в Държавния регистър на марките, публикуване в официалния бюлетин на Патентното ведомство и издаване на заявителя на свидетелство за регистрация, веднага след постановяване на решението за регистрация.

Съдът не приема аргумента на жалбоподателя, че ЗМГО дава само спец. срок за

обжалване за посочените в чл. 50 категории решения /без уредбата да е лимитативна относно обжалваемите пред съд актове изобщо/, като наред с това са приложими и общата норма на чл. 145 и сл. от АПК за обжалване на всички адм. актове /клауза за обща обжалваемост съгл. чл. 120 от КРБ/, в 14- дневен срок по АПК/който да тече от публикацията в Официалния бюлетин на ПВ, тъй като не се връчва на никого извън заявителя/. Уредбата на ЗМГО е специална спрямо АПК/прилага се с предимство/, но е и изчерпателна относно обжалваемостта на актовете. Възраженията на жалбоподателя относно регистрацията на марката са били разгледани веднъж от отдела по опозиции, и втори път от Председателя на ПВ/окончателно/. Само ако опозицията бе приета от адм. орган /Председател на ПВ/ за основателна, възраженията от нея срещу регистрацията биха подлежали на разглеждане и от съд.

Съдът намира по тези съображения жалбата срещу решението за регистрация за недопустима за разглеждане по чл. 159 т.1 от АПК/необжалваемост на акта/, производството следва да се прекрати.Обжалваното решение е влязло в сила на датата на издаването му като необжалваемо.

В указания с Разпореждане от 19.07.19г срок за искания за разноси, само жалбоподателят с молба от 08.08.19г е поискал разноси/без да представи списък/. Предвид изхода на спора, разноси /платената д.такса от 50лв/, не му се дължат съгл. чл. 143 от АПК и чл. 78 от ГПК.

Водим от горното и на осн. чл. 159 т.1 от АПК, Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалба вх.№ 70119401/28.05.19г на Ф. I. С.,US , с проц.представител адв. М. Х. против Решение от 14.05.19г на държавен експерт в ПВ за регистрация на комбинирана търг. марка № 105390 за стоки и/или услуги клас 38 и 42.

ПРЕКРАТЯВА ПРОИЗВОДСТВОТО по адм. дело № 7029/19г на АССГ.

ПРЕПИСИ да се връчат на страните, като ответник е държавен експерт в ПВ/да се коригира в списъка и на корица/.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване в 7мо дневен срок с частна жалба пред ВАС.

Съдия: